

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מנהיג לחודיה מי איבא מאן דאמר לא קנה. אע"ג דלר"ש אית ליה צפ"ק דקדושין (דף כה: ושם) דבהמה ג' צפ"ק דקה צ"ן גסה? אינה נקנית אלא בהגבהה *מ"מ פריך מכה סתם ממתניתין דהא תנן אחד רכוב ואחד מנהיג כו' והא דתנן צפ"ק דקדושין (שם) ד' בהמה גסה נקנית במסירה דברי ר"מ ור"א אף במסירה קאמר וי"ט במשיכה וכן התם בגמ' דהיאכא דמוכר מסירה הו' פ"י אף במסירה ובמקום שמוכר משיכה דוקא ולא מסירה ובלאו הכי ר' יוחנן לומר כן התם: **רכוב** הוא דלא קני. ומתני' דלחד רכוב דחי לקמן במנהיג. **ברגליו**: **רכוב** עדיף דתפס בה. * אין לפרש דתפס ברגליו או במה שישב עליה דהאי לא מיקרי תפס בה אלא במה שהוא תפוס במסירה דברי ר' יוסף אמר לי רב יהודה נחזי אנן * דנתנן * המנהיג סופג את הארבעים והיושב בקרון סופג את הארבעים ר"מ פוטר * את היושב בקרון ומדאפק שמואל ותני וחכמים פוטרין את היושב בקרון שמע מינה רכוב לחודיה לא קני וכל שבין רכוב במקום מנהיג אמר ליה אבוי לרב יוסף הא זמנין סגיאין אמרת לן נחזי אנן ולא אמרת לן משמיה דרב יהודה א"ל אברא ודברנן נמי דאמרי ליה היכי פשיט מר רכוב מיושב וישב לא תפס במסירה רכוב תפס בתרוייהו * מוסירה לא קני איבא דאמרי א"ל אבוי לרב יוסף היכי פשיט מר רכוב מיושב וישב לא תפס במסירה רכוב תפס במסירה א"ל הכי תנא אידי מוסירה לא קני אתמר נמי אמר רבי חלבו אמר רב הונא * מוסירה מחבירו קנה * במציאה ובנכסי הגר לא קני מאי לשון מוסירה אמר רבא אידי אסברא לי כאדם המוסר דבר לחבירו בשלמא מחבירו קני דקא מסר ליה חבירה אלא במציאה ובנכסי הגר מאן קא מסר ליה דליקני מיתיבי * הו' שנים רוכבין על גבי בהמה וכו' * מני אילימא רבי מאיר השתא יושב קני רכוב מיבעי אלא לאו רבנן ושמע מינה ורכוב קני הכא במאי עסקינן במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג תרי גוויי מנהיג מהו דתימא רכוב עדיף דהא מנהיג ותפס בה קמ"ל ת"ש * שנים שהיו מושכין בגמול ובמנהיגין בחמור או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג במדה

שמעית מיניה דמר שמואל תרתי * רכוב ומנהיג חד קני וחד לא קני ולא ידענא הי מינייהו היכי דמי אילימא רכוב לחודיה ומנהיג לחודיה מנהיג לחודיה מי איבא מאן דאמר לא קני אלא אי איבא למימר דלא קני רכוב הוא דאיבא למימר אלא רכוב במקום מנהיג איבעיא ליה מאי רכוב עדיף דהא תפס בה או דלמא מנהיג עדיף דאולא מחמתיה אמר רב יוסף אמר לי רב יהודה נחזי אנן * דנתנן * המנהיג סופג את הארבעים והיושב בקרון סופג את הארבעים ר"מ פוטר * את היושב בקרון ומדאפק שמואל ותני וחכמים פוטרין את היושב בקרון שמע מינה רכוב לחודיה לא קני וכל שבין רכוב במקום מנהיג אמר ליה אבוי לרב יוסף הא זמנין סגיאין אמרת לן נחזי אנן ולא אמרת לן משמיה דרב יהודה א"ל אברא ודברנן נמי דאמרי ליה היכי פשיט מר רכוב מיושב וישב לא תפס במסירה רכוב תפס בתרוייהו * מוסירה לא קני איבא דאמרי א"ל אבוי לרב יוסף היכי פשיט מר רכוב מיושב וישב לא תפס במסירה רכוב תפס במסירה א"ל הכי תנא אידי מוסירה לא קני אתמר נמי אמר רבי חלבו אמר רב הונא * מוסירה מחבירו קנה * במציאה ובנכסי הגר לא קני מאי לשון מוסירה אמר רבא אידי אסברא לי כאדם המוסר דבר לחבירו בשלמא מחבירו קני דקא מסר ליה חבירה אלא במציאה ובנכסי הגר מאן קא מסר ליה דליקני מיתיבי * הו' שנים רוכבין על גבי בהמה וכו' * מני אילימא רבי מאיר השתא יושב קני רכוב מיבעי אלא לאו רבנן ושמע מינה ורכוב קני הכא במאי עסקינן במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג תרי גוויי מנהיג מהו דתימא רכוב עדיף דהא מנהיג ותפס בה קמ"ל ת"ש * שנים שהיו מושכין בגמול ובמנהיגין בחמור או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג במדה

לקמן בשמעית: איבא דאמרי רב יוסף משמיה דנפשיה קאמר נחזי אנן וא"ל אביי היכי פשיט רכוב כו': אידי. שם חכס: מחזירו. מקח וממכר: **נכסי הגר**. שמת ואין לו יורשין וכל הקודם נכסיו זכה בהן: * ומהו לשון מוסירה. שמוסרין אותו זו ללוקח: אי נימא ר"מ. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים ומתני' יחידאה היא ולית הלכתא כותיה: **השאל לר"מ יושב קני**. דקאמר היושב בקרון סופג את הארבעים: **רכוב מיבעיא** ולמה לי לאשמועינן בתרתי: אלא לאו רבנן. ואשמועינן דיושב הוא דפטור אבל רכוב לא ומיזבנתא לרב יהודה דפטור רכוב מיושב: **במנהיג ברגליו**. דקנייה במשיכה שזועט בה ברגליו והולכת מחמתו דדרך רוכבי סוסים: **היינו מנהיג**. והו"ל למיתני או שהיו שניהם מנהיגים: **מרי גוויי מנהיג**. דאי אשמועינן בשני מנהיגים דחלוקין לא היינו יודעים להאי מהו דתימא כו': חמור דרכו בהנהגה וגמל דרכו במשיכה: **במדה**

לקמן בשמעית: איבא דאמרי רב יוסף משמיה דנפשיה קאמר נחזי אנן וא"ל אביי היכי פשיט רכוב כו': אידי. שם חכס: מחזירו. מקח וממכר: **נכסי הגר**. שמת ואין לו יורשין וכל הקודם נכסיו זכה בהן: * ומהו לשון מוסירה. שמוסרין אותו זו ללוקח: אי נימא ר"מ. דאמר היושב בקרון סופג את הארבעים ומתני' יחידאה היא ולית הלכתא כותיה: **השאל לר"מ יושב קני**. דקאמר היושב בקרון סופג את הארבעים: **רכוב מיבעיא** ולמה לי לאשמועינן בתרתי: אלא לאו רבנן. ואשמועינן דיושב הוא דפטור אבל רכוב לא ומיזבנתא לרב יהודה דפטור רכוב מיושב: **במנהיג ברגליו**. דקנייה במשיכה שזועט בה ברגליו והולכת מחמתו דדרך רוכבי סוסים: **היינו מנהיג**. והו"ל למיתני או שהיו שניהם מנהיגים: **מרי גוויי מנהיג**. דאי אשמועינן בשני מנהיגים דחלוקין לא היינו יודעים להאי מהו דתימא כו': חמור דרכו בהנהגה וגמל דרכו במשיכה: **במדה**

דאוקיימנא השתא במנהיג ברגליו אמיא כרבנן וכל שכן כרבי מאיר:

גו א מיי פ"ט מהלכות נלאים הלכה ט סגג לאחין רכב טושי"ע י"ד כ"י ר"ח סעף ב: **ג** ב ש"ע ח"מ ס"י ק"ז סעף א ו"ע"ש בטרוד ובי": **ג** ג מיי פ"ז מהלכות אכירה הל' ו סגג עשין עד טושי"ע ח"מ ס"י רע"א סעף ב: **ד** ד מיי פ"ח מהלכות אכירה הלכה ז ופ"ב מהל' מכירה הל' ו ופ"ט מהל' טוען ונטען הל' ז סגג עשין עד ו"י פ"ב ו"י ק"ח סעף א ו"י ק"ז סעף ב ו"י רע"א סעף ג: **ה** ה מיי פ"ח מהל' אכירה הל' ה ו"י בהשגות ובמ"מ ובי"מ סגג עשין עד טושי"ע ח"מ ס"י רע"א סעף ג: **ו**

רבינו חננאל

הא דאמרן רכוב ומנהיג חד קני וחד לא קני ואמר רב יהודה נחזי אנן מרתנן כפ' כלאי הכרם המנהיג סופג מ' וכו'. פי' המנהיג כשור (או ובחמור ודש או חרש סופג מ' והיושב בקרון סופג מ' ר"מ פוטר את היושב בקרון. שמואל מפין ותני היושב בקרון סופג מ' דברי ר' מאיר וחכמים פוטרין את היושב בקרון הנה היושב בקרון כמו רכוב הוא וכו' דפריך ליה רבנן שמעינן מינה דלא * הוא מנהיג הבהמה שרוכב עליה ולא מתעבדא מכחו ולא חרישה ולא דישה לפיכך הוא פטור הלכך רכוב לחודיה לא קני וכו' רכוב במקום מנהיג ודברים פשוטים הן. פי' מוסירה כגון פרומביא ואפסו כל בהמה בראוי לה. החופס במסירה לא קני לא במציאה ולא בנכסי הגר דהא לא מסר ליה אחרינא אבל מוסירה מחבירו קני דהא מסר ליה חבירה. מיתיבי הו' שנים רוכבין על גבי בהמה וכו'. ופריך במנהיג הבהמה שרוכב עליה (בבב"ב).

(א) אולי י"ל דלא הו' כמנהיג בהמה שרוכב עליה דלא אשתעבדא ממנו ולא הו' מחרשה ודישה לפיכך וכו'.

(א) כלאים פ"ח מ"ג, (ב) נמשנה שם לתא להנך (ג) מיתות את היושב בקרון, (ד) ע"י מוסף צ"ב ע"ה: ד"ה אחיה, (ה) לעיל ב, (ו) וקדושין כה"ה: (ז) וצ"ב מ"ב, (ח) ע"ן רש"י,

גליון הש"ס

גמ' רכוב. ע"י מיי"ט פ"י משנה ג' דנדרים ד"ה אביה ונעלה: תוס' ד"ח בנהיג וכו' פ"ח פ"ד מבה סתם בתני. כעין זה בכתובות דף ל"ה ע"א ומי איבא למ"ד מיי"ט מיתות שוגגי מיי"ט ובמס' שם: שם ד"ה רכוב וכו' אין לפרש. ע"ן משו"ב מ"ה"ה די גוויין ס"י ס"ג: שם ד"ה אוי וכו' ובספ"א אין לחוביה. קשה לי במה דאמרי' לעיל ע"א אלא מוסף בומן שהן מודים כו' וי"ט המנהיג מולא לחזירו מני"ל דהן מודים קאי אכבדו מולא ומודים שהגביהו יחד וניסח מזה דהשגחה דאמרי' ע"ן משו"ב דלמא קאי על אחד רכוב ואחד מנהיג דמודים שקנו יחד בזה וניסח מזה דרכוב במקום מנהיג קנה:

לעזי רש"י

קבישט"א
[קבישט"א]. אפסו.

מוסף רש"י

המנהיג. שני מיי"ט יחד קאריס וזו"ס כוללת שם מש"ל (דברים כ"ז).